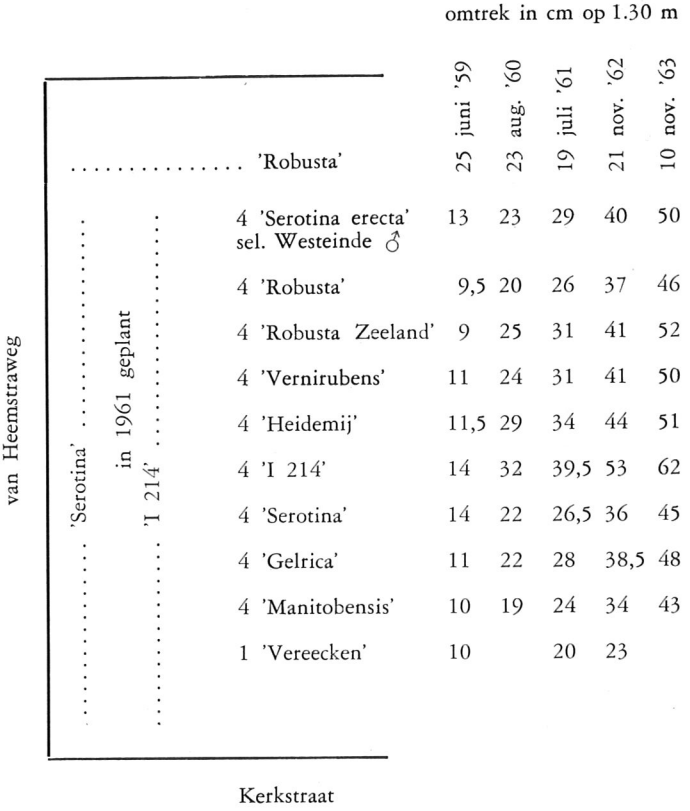
Ir. P. de Sonnaville / **Is de nieuwe populier 'I 214' beproevenswaardig?**

De 'I 214' is een nieuwe populier, die in Italië is gewonnen ter verkrijging van een goede houtproduktie. Met de gewone Italiaanse populier, welke vaak als windkering wordt gebruikt, heeft deze kruising niets te maken.
In 1955 kreeg ik van wijlen Prof. G. Houtzagers enkele stekken van 'I 214' voor beproeving. Ze groeiden zeer snel om welke reden ik er een partij van vermeerderd heb. Toch maande de zuidelijke herkomst mij tot voorzichtigheid. Daarom heb ik de suggestie van Prof. Houtzagers om ook wijkerpopulieren te planten voor de papierindustrie, opgevolgd.
In maart 1958 werd het perceel „De Pas", gelegen op de hoek van de Kerkstraat en de van Heemstraweg te Druten, met blijvers en wijkers ingeplant. In de rijen werden 'Serotina' en 'I 214' afwisselend geplant op afstanden van 4 m, terwijl de rijen op 9 m van elkaar kwamen. Ongeveer 8 jaar na het planten zal pas beslist moeten worden, welk populiereras zal moeten wijken. In deze tussentijd kan men de twee rassen prachtig met elkaar vergelijken. De foto laat duidelijk het verschil in groeikracht zien. Op geen enkele plaats kan 'Serotina' de 'I 214' in diktegroei evenaren. Van tien naast elkaar staande bomen uit de 'I 214'-rij heb ik de stamomtrek op borsthoogte gemeten en de gemiddelde waarde bepaald.

	gem. stamomtrek op 21-11-62	gem. stamomtrek op 10-11-63	gem. hoogte op 10-11-63
'Serotina'	38 cm	45 cm	ca. 12 m
'I 214'	60 cm	71 cm	ca. 13 m

De cijfers waren zo regelmatig, dat met zekerheid gezegd kan worden, dat 'I 214' op deze grond op jonge leeftijd veel sneller groeit dan 'Serotina'. Nu heb ik wel de indruk, dat de grond, een zware kalkrijke klei, en andere groeiomstandigheden bijzonder gunstig zijn geweest voor de 'I 214'.* Enkele van mijn oudste bomen van 'I 214', welke op zware ondoorlatende kleigrond staan, vertonen deze opvallend sterke groei niet. Ze groeien goed maar steken niet zo ver boven de andere rassen uit.
Verder krijgt men uit deze cijfers de indruk dat de groei van 'I 214' beslist niet aan het afnemen is. Vooral als men weet dat 'I 214' eind juli 1962 en 1963 bijzonder sterk gesnoeid is - wat de groei afbreuk heeft gedaan - is de omtrektoename opvallend groot. In de ongunstige koele, natte zomer van 1963 is de stamomtrek met ruim 10 cm toegenomen. Zou dit zo doorgaan dan zou de 'I 214' over zes jaar (dus twaalf jaar na het inplanten) een omtrek hebben van 130 cm, wat een geschikte maat is voor de klompenindustrie. Dit zal waarschijnlijk niet het geval zijn doordat bij toenemende omtrek de staminhoud nog veel sterker moet toenemen terwijl de factor licht de beperkende factor wordt. Reeds nu ontnemen de naast elkaar staande populieren elkaar het licht, zodat ik mij afvraag in hoeverre het planten van wijkende populieren wel zin heeft; maar dit is een onderwerp op zich.
Om de vergelijkingsmogelijkheden te vergroten heb ik van zeven bekende populiererassen een viertal N.A.K.B.-gekeurde eenjarige bomen met lichte tweejarige bomen van drie rassen in een rechthoek bijelkaar uitgeplant. Tien rijtjes van vier bomen met één ras per rij (zie schets). Uit de cijfers van juni 1959 kan men opmaken, dat de uitgekozen bomen van 'Serotina' en 'I 214' iets zwaarder waren dan die van de overige rassen. De rechthoek kwam ongeveer aan de zuidzijde van het perceel te liggen, maar werd aan alle kanten omgeven door

* Wil als fruitteler hierop later terugkomen.

andere populieren om de kantwerking te voorkomen (meer licht en wind). Uit de omtrekcijfers van iedere boom bleek dat de eerste boom van iedere rij in groei achterbleef, wat mij een gevolg lijkt van wat vastere grond. De ongelijke grond en het kleine aantal proefbomen zonder herhalingen maken deze proef niet erg betrouwbaar. De cijfers geven slechts een indruk; deze is:

1) De meeste populiererassen groeiden even snel. Zelfs 'Gelrica' viel niet op door sterkere groei zoals elders vaak het geval is. Mogelijk is de grond daar vaster door een vroegere opslagplaats.
2) Een enkele boom van Populus nigra 'Vereecken' groeide minder snel dan de andere. Dit ras wordt echter geplant als windscherm en niet om zijn houtproduktie.
3) 'Serotina' groeit op *jonge leeftijd* iets zwakker dan normaal. Op oudere proefvelden valt dit verschil op latere leeftijd weg.

P 'I 214' en P 'Serotina' te Druten. Zie tekst.

4) Er is maar één ras dat opvalt door zijn zeer sterke groei n.l. 'I 214'. Het verschil in groei met de andere rassen is op dit perceel groot en beslist niet twijfelachtig.

Op 21 november 1962 hadden de stammen van 'I 214' een omtrek van 53 cm, welke afmeting een jaar later door de andere populierenrassen niet bereikt kon worden. De staminhoud van de 'I 214' is bijna het dubbele van die van de andere rassen. Ook in dit proefblok werd 'I 214' in 1962 en 1963 zwaar gesnoeid vanwege het zware zijhout. Ondanks regelmatige snoei moesten vele takken van 4 à 5 cm dikte afgezaagd worden. In die tijd zag men hier en daar verschijnselen, die aan de bastvlekkenziekte deden denken. Na verloop van enige tijd was dit ziektebeeld verdwenen. De stammen van 'I 214' zijn nu tot op de definitieve hoogte van 6 à 7 m opgesnoeid. De snoeiwonden zijn grotendeels reeds overgroeid. Voor de andere rassen was de snoei minder ingrijpend, wat een voordeel is. De 'I 214' vraagt op jonge leeftijd jaarlijks een zorgvuldige snoei.

Verder zij opgemerkt, dat dit ras in de kwekerij een lastige groeier is. De stam is vaak slap en krom. In bosverband valt de stamvorm wel mee.

In het voorjaar komt 'I 214' vroeg in blad terwijl het blad in het najaar lang behouden blijft. De matige vatbaarheid voor roest is een factor, welke gunstig is voor het behoud van het blad. De lange groeiperiode van groot, gezond blad kan de sterke groei van 'I 214' enigszins verklaren. Grote vatbaarheid voor ziekten, plagen en andere fouten deden zich bij 'I 214' tot op heden op mijn perceel niet voor. Hoewel men de populier in Duitsland als vorstresistent beschouwt, rekent men 'I 214' tot de meest vorstgevoelige groep van de populieren.

Het doel van mijn betoog is geweest Uw aandacht te vestigen op de bijzonder sterke groei van 'I 214' op *goede* kleigrond. Tot op heden heeft dit ras zich goed weten aan te passen aan het Nederlandse klimaat maar het is mogelijk, dat dit op oudere leeftijd anders is. Ondanks de voorlopig gunstige ervaringen hier en in andere landen van Zuid-Europa durf ik 'I 214' nog niet algemeen aan te bevelen. Het is een ras, dat op kleinere schaal beproeving waard is.

Chemische onkruidbestrijding bij de aanleg en het onderhoud van populierenbeplantingen

Ir. P. H. M. Tromp

Inleiding.

In het „Handboek voor de Populierenteelt", waarvan de geheel herziene druk in 1960 het licht zag, staat onder punt 4 van het hoofdstuk „Aanleg van Populierenbeplantingen" (blz. 130) de volgende uitspraak:

„In veel gevallen wordt de aanleg van een populierenbeplanting in sterke mate bemoeilijkt door een sterke verwildering van het terrein, meestal met grassen."

Ook vinden we in de „Samenvatting en Conclusies" van het artikel „Mogelijkheden in de keus van populierenplantsoen", van de hand van H. A. van der Meiden en J. L. F. Overbeek - Ned. Bosb. Tijdschrift 32 (5-6), 1960 (202) - de zinsnede, dat: „...onkruidbestrijding in alle jonge populierenbeplantingen als een noodzakelijke cultuurmaatregel moet worden beschouwd."

Uitgaande van de kennis - verkregen door wetenschappelijk onderzoek en praktijkervaring - dat onkruidverwildering en wel in het bijzonder een grassenvegetatie in jonge populierenbeplantingen een nadelige invloed uitoefent op het aanslaan en de groei in de eerste jaren, zal in het hiernavolgende advies de onkruidbestrijding in twee cultuurstadia worden besproken en wel:

1. Chemische onkruidbestrijding bij de aanleg.
2. Chemische onkruidbestrijding bij het onderhoud.

De chemische onkruidbestrijdingsmiddelen („herbiciden"), die in dit advies worden aanbevolen, zijn slechts enkele van de vele middelen, die voor hetzelfde doel, het doden of het in groei belemmeren van de onkruiden, op de markt worden gebracht. Een volledige opsomming zou niet praktisch zijn, omdat:

a. de vele variaties bij de toepassing van de verschillende middelen (dosering, tijdstip van bespuiting, bestrijdingseffect e.d.) verwarrend zou werken op de lezer, m.a.w. deze zou „door de bomen het bos niet meer zien";
b. een volledige behandeling tevens zou moeten inhouden dat de zeer recent op de markt gebrachte herbiciden, die volgens de producenten of de handelaren „beter werken dan andere op de markt gebrachte middelen", eveneens zouden moeten worden genoemd.

Deze nieuwe middelen zijn echter nog onvoldoende door de wetenschappelijke instellingen beproefd om deze aanbeveling te onderstrepen.

Enkele onkruidbestrijdingsmiddelen, toe te passen bij de populierenteelt.

Zonder in bijzonderheden te treden aangaande de eisen die moeten worden gesteld aan dosering, tijdstip van bespuiting, weersomstandigheden, waaronder wel of niet mag worden gespoten, zal in een kort overzicht een aantal herbiciden worden genoemd, die de praktijk kan gebruiken bij de bestrijding van grassen, tweezaadlobbige wortelonkruiden en ontkiemende onkruidzaden.

Dalapon; dit bestrijdingsmiddel wordt speciaal gebruikt bij de bestrijding van grassen, terwijl het slechts weinig gevoelig werkt op tweezaadlobbige planten. De toepassing vindt plaats in het vroege voorjaar in een dosering van 15 kg per ha of

Het spuiten van boomspiegels met de propaan-rugspuit.

